

PRADALGĖM ATEINA DAINA

Dainų, žodžio ir eilėraščių pynė, paruošta Prano Zarankos
atlikta per radijo valandėlę 1956m. birželio mėnesį studentų at-kų trio , kurį sudarė:
Pr. Zaranka, Juozas ir Antanas Polikaičiai. Sakytojas - Algis Pesys

DAINA:

Augin tėvas du sūneliu, kaip aukso žiedelius,
Užaugino, užnešiojo ant baltų rankelių.
Ir nupirko jiems tėvelis po plieno dalgele,
Ir išleido žalion lankon žalio šieno pjaut.

SAKYTOJAS:

“Ilgą, ilgą pradalgėlių pievoj išvarysiu,
Baltus, baltus dobilėlius, kaip skinte išskinsiu.
Sužvangės žvangiau, neg varpas, dalgė plieno
kieto,

Ir atneš sesulė pievon juostą pažadėtą. *B.*

Sruoga

DAINA:

Vienas brolis šieną pjauna ir gražiai dainuoja,
Antras brolis šieną pjauna, labai gailiai verkia.
Ko tu verki, mielas broli, ko tu nedainuoji,
Ar tau gaila žalios lankos , baltų dobilėlių?
Nei man gaila žalios lankos, baltų dobilėlių,
Tik man gaila tos mergelės , kuria aš mylėjau.

SAKYTOJAS:

Švento Jono naktis. Pleška laužai ir dega
paparčio žiedo ieškotojų širdys.

DAINA:

Eikš šen , mergužėle, prie mano šalelės,
Mudu pakalbėsime daug meilių žodelių.

SAKYTOJAS:

Naktis graži, rami, vaizdi;
Toli juokavimus girdi
Ir dainas ilgesy pradėtas! . . .

Malonu vienkart ir graudu;

Į tolį eitum vieni - du!

Naktis graži, dangus žvaigždėtas.” *Maironis.*

DAINA:

O, tėviške, koks mielas kraštas,
Kurio netekom taip ūmai,
To neišreikš neivienas raštas,
Tą pasakys vieni jausmai. *Vaičaitis.*

SAKYTOJAS:

Tą pasakys vieni jausmai . . . Ir daina!

Daina, kuri nuo lopšio lig mirties lietuvių lydėjo,
ramino, guodė ir linksmo. Dainon sudėta visa
žmogaus buitė. Ir motinos lopšinė, ir
piemenėlio raliavimas, našlaitėlės dalia ir
mergautinės godos, bernelio juodbėrelis,
mergužėlės rūtos, žaliuojanti
ir vystanti jaunystė, jaunamartės skundas ir
anytos piktumėlis, ir bernelis dobilėlis, ir vyrelis
girtuoklėlis . . . Anot Krėvės:” Ko tik nekalba,
ko nemini skambi dainelė: ir šviesų pavasarėlį
ir miglotą rudenėlį, skausmus jauno bernelio
karan išjojančio, ir jausmus jaunos mergelės
šelmį bernelį pamilusios. Ko tik nekalba, ko
nemini skambi mergelės lelijėlės daina, ko
mums neporina, nepasakoja!”

DAINA:

Vežė mane iš namų, iš brangiųjų
giminių’

Verkė tėvas, motulė ir brolelis, sesulė.

SAKYTOJAS:

Dainon sudėta ir išėivių nuotaikos, paliktos
tėviškės vaizdai ir ilgesys. . .

DAINA:

Lėkčiau, lėkčiau, kad galėčiau,
paukščio sparnus kad turėčiau.
Ten atrasciau tarp savųjų
Daug žodelių mylimųjų.

SAKYTOJAS:

Tėvynės ilgesys ir meilė lietuviškai dainai
tebėra gyva mūsų širdyse ir dabar. Liepos
mėnesio pirmą dieną Čikagon susirinks virš
tūkstančio lietuvių dainininkų iš Jungtinių
Amerikos valstybių ir Kanados. Nuo
Montrealio iki WindSORO, nuo Los Angeles iki
New YorKO! . . Vėsiam Čikagos Koliziejuje,
talpinančiam devynis tūkstančius žmonių,
trečią valandą suskambės lietuviška daina Jos

klausysis tūkstančiai lietuvių iš visų Amerikos ir Kanados vietovių,

Mielas detroitietiški radijo klausytojai, ar būsi tu tenai kartu? Ar būsi ten, kad paliudytum savo meilę tėvynei ir dainai, kuri nukels tave TEN. TEN:

DAINA:

Kur banguoja Nemunėlis, kur Šešupė miela plaukia
Lietuva ten mano brangi, tenai širdį mano traukia.

SAKYTOJAS:

Klausykime dainos! Tegu daina palaiko viltį mūsų širdyse, jog ateis laikai:

“Nauja daina skambės tėvynėj mūsų,
Ramybės saulė jos kelius nušvies.
Naujoj dainoj mes amžius gyvi būsim,
Palaiminti kūrybos ir rimties.

Daina! Daina! Lietuvio tu paguoda,
Skambėk per amžius tėviškėj laisvoj.

Užmiršę praeitį skausmingą, juodą
Mes kursim NAUJĄ buitį Lietuvoj!

DAINA:

Kai saulė iš rytų pakyla, nusijuokia žemė tyliai,
Mes žygiuojame į toli mylimos Lietuvos
pajūriais plačiais.

PABAIGA

DETROIT, 1956. VI. 16.

Perrašyta 2002m. gegužės mėn 14d.

A
D
A
L
G
Ė
M

A
T
E
I
N
A

D
A
I
N
A

P
R